



Parasha: Vayikra

Sacrificing the Self

Readings

- Vayikra (ויקרא | And he called)
- Torah: Leviticus 1:1-5:26
- Haftarah: Isaiah 43:21-44:23
- Gospel: Mark 7:1-30

Thought for the Week:

Does God need the sacrifices? Psalm 50 He declares that He is the owner of every beast and the cattle on a thousand hills. He says, "If I were hungry I would not tell you, for the world is Mine, and all it contains. Shall I eat the flesh of bulls or drink the blood of male goats?" (Psalm 50:12-13). He does not need sacrifices any more than He needs our prayers or our praise, but all three are things that He has enabled human beings to offer to Him so that they can enjoy relationship with Him.

Commentary:

He shall lay his hand on the head of the burnt offering, that it may be accepted for him to make atonement on his behalf. (Leviticus 1:4)

In Romans 12:1, Paul urges us to present our bodies as "living and holy sacrifice, acceptable to God." What does this mean in practical terms? Is Paul asking us to build altars and literally sacrifice ourselves upon them? Of course not. Paul is using the sacrificial language as an illustration for obedience. He is urging us to set aside our stubborn wills, our wayward flesh and our self-centered egos and force them to submit to the commandments of God. When we set aside our own personal desires and inclinations for the sake of obeying God, we are sacrificing ourselves for the sake of heaven. Instead of offering a bull, a goat or a lamb to God as a gift, we are offering ourselves. This is why the prophet Samuel declared that obedience is better than sacrifice:

Has the LORD as much delight in burnt offerings and sacrifices as in obeying the voice of the LORD? Behold, to obey is better than sacrifice, and to heed than the fat of rams. (1 Samuel 15:22)

Sidra : Vayikra

Zelfopoffering

Lezingen

- Vayikra (ויקרא | En hij riep)
- Torah: Leviticus 1:1-5:26
- Haftarah: Jesaja 43:21-44:23
- Evangelie: Marcus 7:1-30

Gedachte voor de week:

Heeft God de offers nodig? Psalm 50 - Hij verklaart dat Hij de eigenaar is van al het gedierte en het vee op duizend bergen. Hij zegt: "Als Ik honger had, Ik zou het u niet zeggen; want van Mij is de wereld en al wat zij bevat. Zou Ik stierenvlees eten of bokkenbloed drinken?" (Psalm 50:12-13). Hij heeft offers niet meer nodig dan Hij onze gebeden of onze lof nodig heeft, maar alle drie zijn dingen die Hij de mens heeft mogelijk gemaakt aan Hem te kunnen aanbieden, zodat ze een relatie met Hem kunnen genieten.

Commentaar:

Dan moet hij zijn hand op de kop van het brand-offer leggen, zodat het hem ten goede zal komen door verzoening voor hem te bewerken. (Lev 1:4)

In Romeinen 12:1 spoort Paulus ons aan om ons lichaam aan te bieden als "levend en heilig offer, aanvaardbaar voor God." Wat betekent dit in de praktijk? Vraagt Paulus ons om altaren te bouwen en onszelf er letterlijk op te offeren? Natuurlijk niet. Paulus gebruikt de offertaal als een illustratie voor gehoorzaamheid. Hij spoort ons aan onze koppige wil, ons eigenzinnig vlees en onze egocentrische ego's opzij te zetten en ze te dwingen zich aan de geboden van God te onderwerpen. Wanneer we onze persoonlijke verlangens en neigingen aan de kant zetten met de bedoeling God te gehoorzamen, offeren we onszelf ter wille van de hemel. In plaats van een stier, een geit of een lam aan God als een geschenk aan te bieden, bieden we onszelf aan. Dit is de reden waarom de profeet Samuël verklaarde dat gehoorzaamheid beter is dan slachtoffers:

Heeft de HEERE evenveel behagen in brand-offers en slachtoffers als in het gehoorzamen aan de stem van de HEERE? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerkzaam zijn *beter* dan het vet van rammen. (1 Samuël 15:22)

Through the prophet Hosea, the LORD declared, "I delight in loyalty rather than sacrifice, and in the knowledge of God rather than burnt offerings" (Hosea 6:6). Yeshua was fond of quoting this verse to prove that God was more concerned with ethical behavior than perfunctory ritual obedience. This is an important principle for all religious people. The writer of the book of Hebrews says, "Do not neglect doing good and sharing, for with such sacrifices God is pleased" (Hebrews 13:16).

In today's world there is no Tabernacle or Temple in which a person might offer a sacrifice. If we desire to give God a gift today, what can we give Him? We can give no better gift than our own humble submission to His will. We can give Him the simple sacrifice of grateful obedience.

As the Torah describes the sacrificial service, it says that when the smoke of the offering rises to heaven, it will be a "soothing aroma to the LORD" (Leviticus 1:9). At first this seems strange. Does God really like the smell of burning meat?

Rashi interprets the "soothing aroma" as a metaphor for man's obedience. He explains that the aroma of the sacrifice is pleasing to the LORD because it is a token of His children's obedience. When God "smells" the aroma of the sacrifice, He says, "I have given commandments and my will has been obeyed."

In the same line of thought, the pleasing aroma of the sacrifice symbolizes God's acceptance of man's gift. When God "smells" the sacrifice, He delights in the human being who has gone to such effort to draw close to Him.

Via de profeet Hosea, verklaarde de Heer: "Ik vind vreugde in goedertierenheid en niet in offer, in kennis van God meer dan in brandoffers!" (Hosea 6:6). Yeshua hield ervan dit vers te citeren om te bewijzen dat God meer begaan was met ethisch gedrag dan met plichtmatige rituele gehoorzaamheid. Dit is een belangrijk principe voor alle religieuze mensen. De schrijver van het boek Hebreëen zegt: "En vergeet het weldoen en het onderlinge hulpbetoon niet, want aan zulke offers heeft God een welgevallen." (Hebreëen 13:16).

In de wereld van vandaag is er geen tabernakel of tempel waarin men een offer kan aanbieden. Wat kunnen we vandaag God geven als we Hem een geschenk willen geven? We kunnen geen beter geschenk geven dan onze eigen nederige onderwerping aan Zijn wil. We kunnen Hem het eenvoudige offer van dankbare gehoorzaamheid geven.

Zoals de Thora de offerdienst beschrijft, zegt het dat als de rook van de offergave naar de hemel stijgt, het een "aangename geur voor de HEER" (Leviticus 1:9) zal zijn. In eerste instantie lijkt dit vreemd. Houdt God echt van de geur van brandend vlees?

Rasji interpreteert de "aangename geur" als een metafoor voor de gehoorzaamheid van de mens. Hij legt uit dat de geur van het offer een lust is voor het aangezicht des HEEREN, want het is een teken van gehoorzaamheid van Zijn kinderen. Als God de geur van het offer "ruikt", zegt Hij: "Ik heb de geboden gegeven en mijn wil is gehoorzaamd."

In dezelfde lijn van denken, symboliseert de aangename geur van het offer Gods aanvaarding van het geschenk van de mens. Als God het offer "ruikt", verheugt Hij zich in de mens die tot zo'n inspanning is overgegaan om dicht tot Hem te naderen.